

er det gaæet i en 10—12 Aar, og syge og ældre Folk have mange Gange næsten ikke kunnet komme ind i Bognene. Nu andrager Befolkningen om, at der maa blive bygget en lille Perron. Vi hørte den ærede Indenrigsminister udtale i Gaar, som vi have hørt saa mange Gange tidligere, at det bliver altid hævdet fra os Landboeres Side, at der bliver gjort saa meget for Købstæderne, medens der ikke tages Hensyn til Landboerne; men, siger den ærede Indenrigsminister saa, det kommer jo an paa, om det er i Banernes Interesse. Ja, det indrømmer jeg, at den ærede Indenrigsminister staar paa en saadan Post, at han maa tage Hensyn til, om det er i Banernes Interesse, men han maa dog ogsaa, haaber jeg, indrømme, at der tillige maa tages Hensyn til, om det er i Befolkningens Interesse. Men nu er Forholdet ved dette Billetsalgsted dette, at det ikke har Udsalg af Billetter længere end til den næste Station, nemlig Bramminge paa den ene Side og paa den anden Side ikke længere end til Ribe. Det fremgaar af en Afskrift af det Andragende, der er indgivet til Ministeriet og Overbanebestyrelsen, og som jeg holder her i min Haand, at der desuagtet har været solgt Billetter aarlig til et Beløb af 2,700 Kr. Naar man nu ved, at Billetsalget er saa indskrænket — jeg tror, det er 25 Dre. at Billetten fra Sejstrup til Bramminge koster, endog for Turen frem og tilbage, og nogle ganske saa Dre, mange kan det jo ikke være, til Ribe — og der alligevel er en saadan Tilgang, er det da saa urimeligt at forlange denne Smule Perron, saa at virkelig ældre og syge Folk og ogsaa andre kunne benytte Banen og kunne staa ud og ind i Bognene paa en rimelig Maade? Det er dog ikke saa urimeligt og uoverkommeligt, naar virkelig Billetsalgstederne vise sig at have en saadan Tilgang, som dette har vist sig at have, at der saa vises et saadant Hensyn, og det er dog rimeligt, om der blev bygget et Skur til de vedkommende Passagerer, hvor de kunde opholde sig i Regnvejr og andet daarligt Vejr. Det er jo alle de Fordringer, der stilles. Der er altsaa en væsentlig Forskel mellem de andre Steder, der ere nævnte her i Betænkningen, og Sejstrup. De andre Steder er der Tale om at anlægge Holdepladser, Stoppesteder, eller hvad de nu kaldes, men her er der kun Tale om at opnaa, at der bliver en Perron, og at dette Venteskur, som er ved Holdepladsen, bliver overtaget af Staten, saa at Befolkningen ikke skal løbe omkring, som det er bemærket i dens Andragende, med Tiggerposen, hver Gang man skal have et saadant Skur til

Ophold i daarligt Vejr. Ministeren udtalte i Finansudvalget for saa vidt det samme som her i Salen, nemlig, at han vilde tage dette Spørgsmaal under Overvejelse om Holdepladserne og dermed ogsaa Spørgsmaalet om Sejstrup. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil komme til det Resultat for Sejstrups Vedkommende, at det bekedne Ønske, som Befolkningen her fremsætter, maa blive opfyldt. Jeg tror ikke, at Overbanebestyrelsen har noget imod, at det bliver opfyldt, hvis den ærede Minister stiller sig velvillig til Sagen. Det tror jeg at turde sige uden hermed at begaa nogen Indiskretion.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Det er jo kun ganske faa Ændringsforslag, der foreligge til dette Afsnit, som nu er under Behandling, men det kan jo ikke nægtes, at paa Ønsker og Forventninger synes der at være en stor Rigdom, uventet kan jeg næsten sige. Jeg skal nu søge saa kort, som jeg er i Stand dertil, at gøre nogle Bemærkninger til de ærede Medlemmer, som have haft saadanne Ønsker at fremsøre; thi det er jo det, der har givet Forhandlingen dens Karakter. Den, der begyndte, var det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), der ønskede en Natfart fra Masned Sund til Stege sat i Forbindelse med det eventuelle Nattog paa den sjællandske Gydbane. Følgen af en saadan Ordning vilde være, at Diligenceforbindelsen fra Masned Sund til Stege kunde bortfalde. Jeg tør ikke i dette Øjeblik sige, om en saadan Ordning er praktisk. Selvfølgelig har den noget for sig, det erkender jeg, men det vil bl. a. afhænge af, hvorledes det vil gaa, naar man skal til at projektere en Afmærkning af dette Forvand, som jo nu i Reglen ikke bejles om Natten. Selvfølgelig kunde der jo her være Tale om det Spørgsmaal, som blev rejst af den ærede Ordfører, at vedkommende Dampskib skulde kunne selv agere Fyr, det vil sige, gaa med elektrisk Lys paa Formasten. Jeg tvivler noget om, at dette lader sig gøre, men det er blevet sagt, at man har forsøgt det enkelte Steder, og jeg skal tage Anstand derpaa. Saa vidt jeg erindrer, kan man efter Søvejsreglerne ikke gøre det. Jeg vil imidlertid være villig til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse; om man kan komme til en Ordning i den Retning nu eller maaske først senere, kan der jo nærmere blive Tale om at overveje. Det forekommer mig, at det vil være vanskeligt at være i Orden med dette Spørgsmaal i Løbet af ganske kort Tid.